

Dankbaar gedenken wij

PATER REINIER VAN GLANSBEEK

missionaris van het H. Hart

die bij zijn geboorte en zijn doop
de namen ontving

Regnerus Cornelius Franciscus Melchior

Hij werd geboren te Groningen op 2 oktober 1910. In 1932 werd hij lid van de Missionarissen van het H. Hart en in 1936 ontving hij de priesterwijding. Al heel spoedig vertrok hij naar de Philippijnen, in oktober 1937, waar hij heel zijn verdere leven werkzaam is geweest, tot welzijn en heil van velen, in verschillende functies. In juli 1989 kwam hij voorgoed naar Nederland terug om daar zijn intrek te nemen in het Kloosterbejaardenoord te Tilburg.

Hij overleed er op 11 juni 1994.

Een mensenleven lang heeft hij zich ingezet voor de mensen in de Philippijnen, groot en sterk, met een zware stem, maar met een fijnvoelend hart en eerlijke dienstbaarheid. Heel wat parochies, verschillende colleges en met name de studenten van de Central Luzon State University mochten ondervinden hoezeer mensen hem ter harte gingen; hoezeer hij ook priester was en missionaris van het Hart van Jezus. Hij had weinig voor zichzelf nodig.

Eenmaal voorgoed teruggekeerd in Nederland bleek uit de correspondentie die hij bleef ontvangen dat hij veel vrienden in de Philippijnen en elders had gemaakt.

Zijn laatste jaren bracht hij door in het Kloosterbejaardenoord te Tilburg; de meelevende confrater met veel spontane humor en het familielid dat in de kring van zijn verwanten heel erg gezien was om zijn hartelijkheid, zijn opgewektheid en bescheidenheid. Zijn neef Harrie werd zijn trouwe secretaris; hij was hem bijzonder dankbaar voor alle sympathie. Maar een zeker heimwee naar de Philippijnen bleef hem parten spelen. Vooral toen hij door haast volslagen doofheid zich eenzaam ging voelen en ook zijn krachten afnamen. Was ik maar in de Philippijnen gebleven, heeft hij vaak gezegd. Alsof hij daar de lasten van de oude dag blijvend had kunnen ontlopen.

De laatste maanden van zijn leven zijn hem zwaar gevallen. Met een mengeling van humor en verdriet liet hij weten dat hij de kluts kwijt was; hij kon de dingen niet meer onthouden en hun plaats geven, en dat maakte hem verdrietig.

Op Goede Vrijdag ontving hij in groot geloof de ziekenzalving. O Heer, kom mij toch halen, bad hij voortdurend, luidop, en het kwam uit zijn hart. Pas op de dag na het feest van het H. Hart werd zijn gebed verhoord.

Hij ontsiep in alle vrede.